

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 29 września 1986 r.

Nr 34

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

170 — z dnia 29 września 1986 r. o zmianie ustawy budżetowej na rok 1986 489

ROZPORZĄDZENIA:

171 — Ministra Finansów z dnia 12 sierpnia 1986 r. w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego przychodów z tytułu podjęcia niektórych rodzajów działalności gospodarczej na terenach górskich i górzystych 489

172 — Ministra Finansów z dnia 27 sierpnia 1986 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od rzemieślników trudniących się przerobem surowca rybnego 492

170

USTAWA

z dnia 29 września 1986 r.

o zmianie ustawy budżetowej na rok 1986.

Art. 1. W ustawie budżetowej na rok 1986 z dnia 23 grudnia 1985 r. (Dz. U. Nr 58, poz. 295) w art. 12 po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Podstawowe cele i wskaźniki rozwoju społeczno-gospodarczego kraju na rok 1987 określi Rada Ministrów w centralnym planie rocznym na ten rok. Po uchwaleniu przez Sejm narodowego planu społeczno-gospodarczego na lata

1986—1990 Rada Ministrów dostosuje odpowiednio centralny plan roczny do ustaleń zawartych w narodowym planie społeczno-gospodarczym.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Rady Państwa: w z. *K. Barcikowski*
Sekretarz Rady Państwa: *Z. Surowiec*

171

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 12 sierpnia 1986 r.

w sprawie zwolnienia od podatku dochodowego przychodów z tytułu podjęcia niektórych rodzajów działalności gospodarczej na terenach górskich i górzystych.

Na podstawie art. 23 pkt 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192 i z 1985 r. Nr 12, poz. 51), art. 38 pkt 2—4 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatko-

wych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) oraz w związku z § 4 ust. 3 pkt 2 uchwały nr 4 Rady Ministrów z dnia 21 stycznia 1985 r. w sprawie aktywizacji gospodarczej i społecznej oraz rozwoju rolnictwa na terenach górskich i górzystych (Monitor Polski Nr 2, poz. 11) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Zwalnia się od podatku dochodowego na okres pięciu lat, licząc od dnia rozpoczęcia działalności, osoby prawne i fizyczne uzyskujące przychody z nowo uruchomionych w miejscowościach położonych na terenach górskich i górzystych województw: jeleniogórskiego, wałbrzyskiego, krośnieńskiego, rzeszowskiego i przemyskiego oraz gmin Sękowa i Uście Gorlickie województwa nowosądeckiego:

- 1) zakładów rzemieślniczych prowadzonych w warunkach uprawniających do opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej lub uiszczania zamiast tych podatków opłaty skarbowej — przy zatrudnieniu nie więcej niż jednego pracownika,
- 2) zakładów rzemieślniczych, których przedmiotem działalności jest produkcja cegły oraz piekarstwo, z wyjątkiem produkcji pieczywa trwałego,
- 3) zakładów rzemieślniczych, których przedmiotem działalności jest wydobywanie i przerób kamienia budowlanego, gipsowego, wapiennego lub kredy, wydobywanie, wytwarzanie lub uszlachetnianie kruszyw, produkcja kafli piecowych, pokryć dachowych, pustaków, płyt „suprema”, wykładzin ściennych, wydobywanie i przerób toifu — przy zatrudnieniu nie więcej niż 4 pracowników,
- 4) zakładów rzemieślniczych, których przedmiotem działalności jest przetwórstwo owoców i warzyw, wytwarzanie i przerabianie mieszanek i koncentratów paszowych, mączek pastewnych i produktów utylizacji zwierzęcej — przy zatrudnieniu nie więcej niż 4 pracowników,
- 5) zakładów rzemieślniczych, których przedmiotem działalności jest wędliniarstwo w zakresie produkcji wyrobów podrobowych, kuchmistrzostwo, młynarstwo oraz prowadzenie elektrowni wodnych — przy zatrudnieniu nie więcej niż 5 pracowników,
- 6) zakładów detalicznego handlu krajowymi artykułami spożywczymi, rolnymi i ogrodniczymi, z wyjątkiem sprzedaży kwiatów oraz napojów alkoholowych, w tym również piwa — w warunkach uprawniających do opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym w formie karty podatkowej — przy zatrudnieniu nie więcej niż 1 pracownika,
- 7) zakładów i punktów gastronomicznych, w których nie sprzedaje się napojów zawierających powyżej 18% alkoholu, zakładów hotelarskich, obozowisk i domków turystycznych — przy zatrudnieniu nie więcej niż 4 pracowników, licząc średnio w roku podatkowym w stosunku do liczby miesięcy, w których była prowadzona działalność; zwolnienie od podatku nie przysługuje w razie zatrudnienia jednocześnie więcej niż 6 pracowników; ograniczenie zatrudnienia do liczby 4 pracowników średnio w roku podatkowym nie dotyczy działalności sezonowej, prowadzonej przez okres nie dłuższy niż 6 miesięcy w roku podatkowym.

2. Do terenów górskich i górzystych zalicza się miejscowości położone na terenach województw wymie-

nionych w ust. 1, w których ponad 50% użytków rolnych jest położone powyżej 350 m npm, oraz miejscowości, w których ponad 50% użytków rolnych leży na stokach o nachyleniu przekraczającym 12 stopni.

§ 2. 1. Zwolnienie, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje, jeżeli:

- 1) podatnik posiada właściwe uprawnienia do wykonywanej działalności,
- 2) podatnik ani jego małżonek nie wykonuje, poza działalnością w jednym zakładzie określonym w § 1 ust. 1, innej działalności podlegającej podatkowi obrotowemu; nie dotyczy to podatników prowadzących elektrownie wodne,
- 3) w okresie 5 lat przed rozpoczęciem działalności podatnik ani jego małżonek nie wykonywał działalności wytwórczej, usługowej lub handlowej, w tym również na podstawie umowy na warunkach zlecenia, umowy o pracę na zasadach zryczałtowanego rozrachunku lub umowy agencyjnej, z wyjątkiem działalności w zakresie prowadzenia elektrowni wodnych.

2. Warunek określony w ust. 1 pkt 3 nie ma zastosowania do podatników i ich małżonków, których przychody z tytułu wykonywania działalności były zwolnione od podatków (opłaty skarbowej) z mocy prawa.

3. Uruchomienia działalności na terenie nie zabudowanym lub w budynku albo w lokalu, gdzie w okresie ostatnich 5 lat była prowadzona tego samego rodzaju działalność, nie uważa się za uruchomienie nowej działalności.

4. Nie stanowi przeszkody do zwolnienia od podatku dochodowego zmiana miejsca wykonywania działalności, jeżeli działalność taka w nowym miejscu jej wykonywania jest również objęta zwolnieniem.

5. Zwolnienie od podatku stosuje się również, gdy nowo uruchomiona działalność wykonywana jest przez wspólników spółki cywilnej lub spółkę prawa handlowego, pod warunkiem że wszyscy wspólnicy spółki cywilnej są wymienieni w dokumencie uprawniającym do wykonywania działalności oraz że łączna liczba wspólników obu rodzajów spółek i zatrudnionych pracowników nie przekracza stanu zatrudnienia określonego dla poszczególnych rodzajów działalności; do liczby pracowników nie wlicza się małżonka i członków rodziny jednego ze wspólników spółki cywilnej. Przepis ust. 1 pkt 3 dotyczy również wspólników i ich małżonków.

6. Przy ocenie uprawnienia do zwolnienia od podatku dochodowego, do liczby zatrudnionych pracowników nie wlicza się:

- 1) w zakładach określonych w § 1 ust. 1 pkt 1 i 3—5:
 - a) członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem,
 - b) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu lub przyuczenia do wykonywania określonej pracy zgodnie z przepisami o nauce zawodu lub przyuczeniu do wykonywania określonej pracy w rzemieślniczych zakładach pracy,
 - c) czeladników w liczbie do dwóch lub absolwentów szkół zawodowych w liczbie do dwóch — przez okres pierwszych 24 miesięcy po zdaniu przez nich egzaminu czeladniczego lub po ukończeniu szkoły zawodowej; nie wyłącza jednak ze zwolnienia okresowe zatrudnienie — za zgodą organu,

który wydał uprawnienie do wykonywania rzemiosła — więcej niż dwóch takich czeladników lub absolwentów, jeżeli to zatrudnienie następuje na miejsce czeladnika lub absolwenta, którego 24-miesięczny okres zatrudnienia upływa nie później niż w ciągu 3 miesięcy,

- d) emerytów lub rencistów — nie więcej niż dwóch,
 - e) jeżeli działalność jest wykonywana na podstawie zezwolenia — również pracowników nie zatrudnionych bezpośrednio przy wykonywaniu rzemiosła, a mianowicie zatrudnionych przy sprzedaży wyrobów, przyjmowaniu zleceń na usługi, utrzymywaniu czystości, prowadzeniu kasy i księgowości, kierowców i konwojentów, pod warunkiem że podatnik określił na piśmie szczegółowy zakres czynności tych pracowników,
- 2) w zakładach określonych w § 1 ust. 1 pkt 6 i 7:
- a) małżonka i niepełnoletnich członków rodziny pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym z podatnikiem,
 - b) osób zatrudnionych w celu nauki zawodu, zgodnie z przepisami o nauce zawodu w prywatnym handlu i gastronomii,
 - c) w zakładach gastronomicznych — osób zatrudnionych przy wykonywaniu działalności rozrywkowej.

§ 3. 1. Podatnicy zwolnieni od podatku dochodowego wolni są od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych i podatkowych, jeżeli prowadzą:

- 1) książkę ewidencji sprzedaży według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie opodatkowania podatkami obrotowym i dochodowym przychodów ze sprzedaży ewidencjonowanej,
- 2) książkę ewidencji zakupu materiałów i towarów według zasad określonych w odrębnych przepisach w sprawie dokumentowania zakupu niektórych materiałów przez rzemieślników oraz zakupu towarów przez niektórych innych podatników płacących podatek obrotowy i podatek dochodowy w formie ryczałtu,
- 3) książkę ewidencji zatrudnienia według zasad określonych w przepisach, o których mowa w pkt 1.

2. Zwolnienie od obowiązku prowadzenia ksiąg handlowych nie dotyczy podatników, którzy z mocy przepisów szczególnych są obowiązani do ich prowadzenia.

3. Książki ewidencji sprzedaży oraz zakupu materiałów i towarów powinny być złożone właściwemu urzędowi skarbowemu wraz z zeznaniem o obrocie i dochodzie za dany rok podatkowy w terminie określonym w odrębnych przepisach dla składania tego zeznania.

§ 4. 1. Zwolnienie od podatku dochodowego stosuje się pod warunkiem, że podatnik w okresie objętym zwolnieniem i w ciągu 3 lat po tym okresie nie zaprzestanie na stałe wykonywania działalności.

2. Decyzję o zwolnieniu, z zastrzeżeniem dopełnienia przez podatnika warunku określonego w ust. 1, wydaje urząd skarbowy na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony przed rozpoczęciem działalności. Wniosek o zwolnienie, zgłoszony przez podatnika wykonującego działalność w warunkach uprawniających do uiszczenia opłaty skarbowej, jest równoznaczny ze **zrzeczeniem się zastosowania opłaty skarbowej. We wniosku podatnik powinien zamieścić oświadczenie, że spełnia warunki do zwolnienia określone dla danego rodzaju działalności.**

3. Za każdy rok podatkowy objęty zwolnieniem urząd skarbowy wydaje decyzję ustalającą wysokość podatków obrotowego i dochodowego na ogólnych zasadach.

4. Urząd skarbowy odracza z urzędu termin płatności ustalonego podatku dochodowego na okres 3 lat, licząc od końca okresu objętego zwolnieniem. Jeżeli w ciągu tych 3 lat podatnik nie zaprzestanie na stałe wykonywania działalności, urząd skarbowy stwierdza wygaśnięcie decyzji ustalających wysokość podatku dochodowego za okres objęty zwolnieniem.

5. Urząd skarbowy stwierdza wygaśnięcie decyzji ustalającej wysokość podatku dochodowego na wniosek podatnika również w razie zaprzestania wykonywania działalności na stałe z przyczyn niezależnych od podatnika, jeżeli zasadność jego wniosku zostanie potwierdzona przez organizację samorządu społeczno-zawodowego podatnika oraz przez terenowy organ administracji państwowej właściwy w sprawach wydawania uprawnień do wykonywania działalności, albo z powodu choroby uniemożliwiającej dalsze prowadzenie działalności.

§ 5. 1. Podatnik jest obowiązany zawiadomić pisemnie urząd skarbowy o utracie warunków do zwolnienia od podatku dochodowego najpóźniej w terminie 7 dni od dnia powstania okoliczności powodujących utratę warunków do zwolnienia. Jeżeli utrata warunków ma nastąpić na skutek zatrudnienia dodatkowej osoby, podatnik jest obowiązany dokonać zawiadomienia najpóźniej w dniu poprzedzającym dzień rozpoczęcia pracy przez tę osobę.

2. Podatnik, który w terminie określonym w ust. 1 zawiadomi urząd skarbowy o utracie warunków do zwolnienia od podatku, traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od miesiąca, w którym utracił te warunki.

3. Podatnik, który nie dopełnił obowiązku terminowego zawiadomienia urzędu skarbowego o utracie warunków do zwolnienia od podatku dochodowego, traci prawo do tego zwolnienia, poczynając od roku podatkowego, w którym utracił te warunki.

4. Podatnik, który nie zawiadomił urzędu skarbowego o utracie warunków do zwolnienia bądź wprowadził urząd skarbowy w błąd co do spełnienia warunków, od których uzależnione jest zwolnienie od podatku dochodowego, traci prawo do tego zwolnienia za cały okres działalności.

5. Podatnik traci również prawo do zwolnienia od podatku dochodowego w razie stwierdzenia, że nie prowadzi księzek ewidencji, o których mowa w § 3 ust. 1, lub prowadzi je nierzetelnie. W tym wypadku utrata zwolnienia następuje za cały okres zwolnienia, a jeżeli w ciągu tego okresu podatnik zaprzestał ich prowadzenia lub urząd skarbowy stwierdził ich nierzetelność — za okres od zaprzestania prowadzenia tych księzek lub poczynając od roku, którego dotyczy stwierdzona nierzetelność.

6. W razie utraty prawa do zwolnienia od podatku dochodowego, urząd skarbowy stwierdza wygaśnięcie decyzji odraczającej termin płatności podatku ustalonego za okres objęty tym zwolnieniem.

§ 6. 1. Podatnicy, którzy po wejściu w życie rozporządzenia uruchomią działalność w warunkach uprawniających do zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej) na podstawie odrębnych prze-

pisów na okres 2 lub 3 lat oraz od podatku dochodowego na podstawie niniejszego rozporządzenia na okres 5 lat, mogą korzystać ze zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej) na podstawie odrębnych przepisów. Po upływie okresu zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego podatnicy ci mogą korzystać ze zwolnienia od podatku dochodowego przez pozostałą część okresu pięcioletniego. Zwolnienie od podatku dochodowego przez pozostałą część okresu pięcioletniego następuje na pisemny wniosek podatnika, zgłoszony przed upływem okresu zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej).

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do podatników, którzy dopełnili obowiązku terminowego zawiado-

mienia urzędu skarbowego o utracie warunków do zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej), jeżeli wykonują działalność w warunkach uprawniających do korzystania ze zwolnienia od podatku dochodowego na podstawie niniejszego rozporządzenia. W takim wypadku wniosek, o którym mowa w ust. 1, powinien być zgłoszony równocześnie z zawiadomieniem o utracie warunków do zwolnienia od podatków obrotowego i dochodowego (opłaty skarbowej).

§ 7. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie do podatników, którzy uruchomili działalność po tym dniu.

Minister Finansów: B. Samojlik

172

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 27 sierpnia 1986 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od rzemieślników trudniących się przerobem surowca rybnego.

Na podstawie art. 9 pkt 1 i 2 oraz art. 18 ust. 3 ustawy z dnia 19 grudnia 1980 r. o zobowiązaniach podatkowych (Dz. U. Nr 27, poz. 111, z 1982 r. Nr 45, poz. 289, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i z 1985 r. Nr 12, poz. 50) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 9 kwietnia 1982 r. w sprawie zryczałtowania podatków obrotowego i dochodowego od rzemieślników trudniących się przerobem surowca rybnego (Dz. U. Nr 12, poz. 95 i z 1984 r. Nr 2, poz. 9) w § 4 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stawki ryczałtu wynoszą:

1) przy dokonywaniu przerobu surowca rybnego na rachunek własny:

od wartości surowca rybnego zakupionego w ciągu roku podatkowego od nadwyżki ponad	zł do	%
	1.500.000	3,3
1.500.000	2.000.000	6,9
2.000.000	3.000.000	9,2
3.000.000	4.000.000	10,8
4.000.000	5.000.000	11,5
5.000.000	10.000.000	14,1
10.000.000		15,5

2) przy dokonywaniu przerobu surowca rybnego na zlecenie jednostek gospodarki uspołecznionej:

od kwoty wypłaconej w ciągu roku podatkowego za przerób surowca rybnego od nadwyżki ponad	zł do	%
	1.800.000	2,0
1.800.000	2.500.000	6,5
2.500.000	3.000.000	7,2
3.000.000	4.000.000	8,0
4.000.000	5.000.000	9,4
5.000.000	6.000.000	10,1
6.000.000		11,0

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i ma zastosowanie od roku podatkowego 1986.

Minister Finansów: w z. B. Cias

Opłata za prenumeratę Dziennika Ustaw wynosi: rocznie 1 600,— półrocznie 1 000,— zł.
Opłata za prenumeratę załącznika do Dziennika Ustaw wynosi 300,— zł.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Wydział Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Po-
wska 69/71, 00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 694-67-50 i 42-14-78.

Ułożono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3

Zam. 0837-1300-86.

Cena 8,00 zł